

NGÔI

LỜI

Bản TUYÊN XUNG
về Đấng CHRIST
của LIGONIER

trở nên

XÁC THỊT

Ngôi Lời Trở Nên Xác Thịt

Bản TUYÊN XUNG về

Đấng CHRIST của

LIGONIER

LIGONIER MINISTRIES

Originally published in English under the title
The Word Made Flesh: The Ligonier Statement on Christology
Copyright © 2016 by Ligonier Ministries
Second edition, third printing.

Bản dịch bản quyền © 2023 Ligonier Ministries
421 Ligonier Court, Sanford, FL 32771
Ligonier.org/ChristologyStatement.com

Phần Kinh Thánh được trích dẫn từ Bản Truyền Thống. Bản quyền © 1998 thuộc Liên
Hiệp Thánh Kinh Hội. Đã được phép sử dụng. Bản quyền được bảo lưu.
ISBN: 978-1-64289-539-1

Đức Chúa Giê-xu Christ là ai? Hầu như ai cũng có quan điểm nào đó về Chúa Giê-xu. Những quan điểm này có thể thiếu cận, thiếu am hiểu, hay bị coi là dị giáo. Không chỉ là quan điểm, chân lý về Chúa Giê-xu rất quan trọng, tầm quan trọng đến đời đời.

Ai mang danh *Cơ Đốc nhân* đều xưng mình là môn đồ đi theo Chúa Giê-xu. Họ có một *Cơ Đốc học* – tức là một giáo lý về Đấng Christ – phản ánh góc nhìn của họ về Đấng Christ. *Cơ Đốc học* này có thể được trình bày cách ẩn ý hoặc rõ ràng. *Cơ Đốc học* này có thể cho thấy chiều sâu của sự mặc khải trong Thánh Kinh và những suy gẫm lịch sử *Cơ Đốc giáo* liên quan đến Kinh Thánh, hoặc chỉ mang tính tiểu thuyết và chẳng liên hệ gì đến Lời Chúa. Tuy nhiên, không một người nào xưng mình là *Cơ Đốc nhân* lại thiếu một *Cơ Đốc học*.

Vì đi theo Đấng Christ là trọng tâm của *Cơ Đốc giáo*, nên hội thánh hàng thế kỷ qua đã dốc lòng rao truyền Đấng Christ của lịch sử và Kinh Thánh, không phải Đấng Christ theo trí tưởng tượng của chúng ta. Trong các bản tuyên xưng đức tin trong lịch sử như bản Tín điều Nicene, Tín điều Chalcedon, Giáo lý Vấn đáp Heidelberg và Giáo lý Vấn đáp Westminster, thì các *Cơ Đốc nhân* đã trình bày rõ sự dạy dỗ của Kinh Thánh về Đấng Christ.

Ngày nay, những bản tuyên xưng đức tin này thường bị lãng quên và hiểu lầm, từ đó dẫn đến sự mơ hồ ngày càng lan rộng về con người và công tác của Đấng Christ. Vì sự vinh hiển của Đấng Christ và để gây dựng dân sự của Ngài, bản tuyên xưng về Đấng Christ học của Ligonier cố gắng tóm tắt Đấng Christ học lịch sử, chính thống và theo Kinh Thánh của hội thánh theo một hình thức đơn giản để tuyên xưng, hữu ích để dạy dỗ về đức tin bền đỗ của hội thánh và đóng vai trò như một bản tuyên xưng phổ biết qua đó tín hữu từ nhiều hội thánh khác nhau có thể tập hợp lại vì mục đích truyền giáo chung với nhau. Bản tuyên xưng này không thay thế những tín điều vốn có trong lịch sử của hội thánh, mà chỉ bổ sung để làm rõ sự dạy dỗ chung về danh tính của Đấng Christ và công việc của Ngài. Nguyên Đấng Christ dùng tài liệu này cho vương quốc của Ngài.

Trong danh của Con Đức Chúa Trời nhập thể, là Tiên Tri, Thầy Tế Lễ và Vua của chúng ta.

R. C. Sproul
Mùa Xuân 2016

Chúng tôi tuyên xưng sự mầu nhiệm và lạ lùng
của việc Đức Chúa Trời trở nên xác thịt
và vui mừng trong sự cứu rỗi lớn của chúng ta
qua Đức Chúa Giê-xu Christ là Chúa.

Cùng Đức Chúa Cha và Đức Thánh Linh,
Đức Chúa Con đã tạo nên muôn vật,
duy trì muôn vật,
và làm mới muôn vật.
Đức Chúa Trời chân thật,
Đấng đã trở thành con người thật,
có hai bản chất trong một thân vị.

Ngài được sinh bởi nữ đồng trinh Ma-ri
và đã sống giữa vòng chúng ta.
Bị đóng đinh trên thập tự giá, chịu chết và chôn.
Ngài đã sống lại vào ngày thứ ba,
thăng thiên,
và sẽ trở lại
trong vinh hiển và sự phán xét.

Vì chúng ta,
Ngài đã giữ trọn Luật Pháp,
đã chuộc tội,
và làm thỏa mãn cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời.
Ngài đã mặc lấy áo nhớp của chúng ta
và ban cho chúng ta
áo công bình của Ngài.

Ngài là Tiên Tri, Thầy tế lễ và Vua của chúng ta,
xây dựng Hội thánh của Ngài,
cầu thay cho chúng ta,
và đang cai trị muôn vật.

Đức Chúa Giê-xu Christ là Chúa;
chúng tôi ngợi khen Danh thánh của Ngài đến đời đời.

A-men.

Những Xác Tín và Lời Phủ Nhận

*với
sự chứng thực
của Kinh Thánh*

- Điều 1 Chúng tôi xác tín rằng Chúa Giê-xu là Con Đức Chúa Trời đời đời nhập thể trong lịch sử, là ngôi thứ hai trong Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng Christ, Đấng Mê-si đã được Đức Chúa Trời hứa ban.¹
- Chúng tôi phủ nhận Đức Chúa Giê-xu Christ chỉ là một con người đơn thuần hoặc là một sản phẩm hư cấu của Hội thánh đầu tiên.
- Điều 2 Chúng tôi xác tín rằng ở trong Đức Chúa Trời hiệp một, Con độc sanh đời đời là Đấng có đồng bản chất (*homoousios*), đồng đẳng và đồng sống vĩnh cửu với Đức Chúa Cha và Đức Thánh Linh.²
- Chúng tôi phủ nhận Đức Chúa Con chỉ giống như Đức Chúa Trời (*homoiouios*) hoặc chỉ được Đức Chúa Cha nhận làm Con nuôi. Chúng tôi bác bỏ việc Đức Chúa Con đời đời thấp kém hơn Đức Chúa Cha trong luận chứng bản thể học về Ba Ngôi Đức Chúa Trời.
- Điều 3 Chúng tôi xác tín cùng với Tín điều Nicene và Chalcedon, rằng Đức Chúa Giê-xu Christ vừa là Đức Chúa Trời thật vừa là người thật, hai bản chất hiệp nhất trong một thân vị đến đời đời.³
- Chúng tôi phủ nhận Đức Chúa Con được tạo nên. Chúng tôi không tin có một thời điểm nào đó Đức Chúa Con không còn thần tính nữa. Chúng tôi không tin thân thể và linh hồn con người của Đức Chúa Giê-xu Christ có trước kỳ hóa thân làm người của Con Đức Chúa Trời trong lịch sử.

¹ Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời... Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lễ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha (Giăng 1:1, 14). Xem thêm Thi Thiên 110:1; Ma-thi-ơ 3:17; 8:29; 16:16; Mác 1:1, 11; 15:39; Lu-ca 22:70; Giăng 10:30; 20:28; Ga-la-ti 4:4; Phi-líp 2:6; Cô-l 2:9; Hê-bơ-rơ 5:7; 1 Giăng 5:20.

² Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-tem cho họ (Ma-thi-ơ 28:19). Xem thêm Giăng 3:15-16; 4:14; 6:54; 10:28; Rô-ma 5:21; 6:23; 2 Cô-rinh-tô 13:14; Ê-phê-sô 2:18; 2 Ti-mô-thê 1:9; 1 Phi-e-rơ 5:10; Giu-đe 1:21.

³ Vì sự đầy đầy của bốn tính Đức Chúa Trời thấy đều ở trong Đấng ấy như có hình (Cô-lô-se 2:9). Xem thêm Lu-ca 1:35; Giăng 10:30; Rô-ma 9:5; 1 Ti-mô-thê 3:16; 1 Phi-e-rơ 3:18.

Điều 4

Chúng tôi tin quyết vào sự hiệp nhất ngôi vị, tức là hai hai bản chất của Đức Chúa Giê-xu Christ được hiệp làm một ở trong một thân vị của Ngài mà không có sự pha trộn, nhằm lẫn, chia rẽ hoặc tách biệt.⁴

Chúng tôi phủ nhận việc phân biệt hai bản chất này tức là tách biệt cả hai ra.

Điều 5

Chúng tôi xác tín rằng trong sự nhập thể của Đức Chúa Giê-xu Christ, thần tính và nhân tính của Ngài vẫn giữ được những đặc tính riêng. Chúng tôi tin rằng những đặc tính của cả hai bản chất đều thuộc về một thân vị là Đức Chúa Giê-xu Christ.⁵

Chúng tôi phủ nhận nhân tính của Đức Chúa Giê-xu Christ có những đặc tính thiêng liêng hoặc có thể chứa thần tính. Chúng tôi phủ nhận thần tính truyền đạt những đặc tính thiêng liêng cho nhân tính. Chúng tôi phủ nhận trong sự nhập thể, Đức Chúa Con gạt bỏ hoặc từ bỏ những đặc tính thiêng liêng của Ngài.

---

⁴ Si-môn Phi-e-rô thưa rằng: “Chúa là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống”. Bấy giờ, Đức Chúa Jê-sus phán cùng người rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, người có phước đó; vì chẳng phải thịt và huyết tỏ cho người biết điều này đâu, bèn là Cha ta ở trên trời vậy” (Ma-thi-ơ 16:16-17). Xem thêm Lu-ca 1:35, 43; Giăng 1:1-3; 8:58; 17:5; Công Vụ 20:28; Rô-ma 1:3; 9:5; 2 Cô-rinh-tô 8:9; Cô-lô-se 2:9; 1 Ti-mô-thê 3:16; 1 Phi-e-rô 3:18; Khải Huyền 1:8, 17; 22:13.

⁵ Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người (Phi-líp 2:5-7). Xem thêm Ma-thi-ơ 9:10; 16:16; 19:28; Giăng 1:1; 11:27, 35; 20:28; Rô-ma 1:3-4; 9:5; Ê-phê-sô 1:20-22; Cô-lô-se 1:16-17; 2:9-10; 1 Ti-mô-thê 3:16; Hê-bơ-rơ 1:3, 8-9; 1 Phi-e-rô 3:18; 2 Phi-e-rô 1:1.

Điều 6

Chúng tôi xác tín rằng Đức Chúa Giê-xu Christ là hình ảnh thấy được của Đức Chúa Trời, Ngài là tiêu chuẩn thực sự của loài người, và qua sự cứu rỗi, chúng ta sẽ được biến hóa theo hình ảnh của Ngài.⁶

Chúng tôi phủ nhận giáo lý cho rằng Đức Chúa Giê-xu Christ không phải là con người hoàn toàn, rằng Ngài chỉ có vẻ giống như người, rằng Ngài thiếu đi tâm hồn của một con người có lý trí. Chúng tôi phủ nhận rằng trong sự hiệp nhất ngôi vị, Đức Chúa Con đã mặc lấy một thân vị con người hơn là mặc lấy nhân tính.

Điều 7

Chúng tôi xác tín rằng với bản chất con người thực sự, Đức Chúa Giê-xu Christ mang lấy trạng thái thấp hèn của mình, có tất cả những giới hạn tự nhiên và những yếu đuối thông thường của nhân tính. Chúng tôi xác tín rằng Ngài đã trở nên giống như chúng ta về mọi mặt, nhưng Ngài không hề phạm tội.⁷

Chúng tôi phủ nhận Đức Chúa Giê-xu Christ đã phạm tội. Chúng tôi phủ nhận rằng Đức Chúa Giê-xu Christ không thực sự trải nghiệm đau khổ, cám dỗ hoặc thử thách. Chúng tôi phủ nhận rằng tội lỗi là cố hữu trong con người thực sự, cũng phủ nhận rằng sự vô tội của Đức Chúa Giê-xu Christ không tương thích với việc Ngài là con người hoàn toàn.

⁶ Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thấy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả (Cô-lô-se 1:15-16). Xem thêm Rô-ma 8:29; 2 Cô-rinh-tô 4:4-6; Ê-phê-sô 4:20-24; Hê-bơ-rơ 1:3-4).

⁷ Nhân đó, Ngài phải chịu làm giống như anh em mình trong mọi sự, hầu cho đối với Đức Chúa Trời, trở nên thầy tế lễ thượng phẩm, hay thương xót và trung tín, dâng đền tội cho chúng dân. Và, vì chính mình Ngài chịu khổ trong khi bị cám dỗ, nên có thể cứu những kẻ bị cám dỗ vậy (Hê-bơ-rơ 2:17-18). Cũng xem Mi-chê 5:2; Lu-ca 2:52; Rô-ma 8:3; Ga-la-ti 4:4; Phi-líp 2:5-8; Hê-bơ-rơ 4:15).

Điều 8

Chúng tôi xác tín rằng nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh, Chúa Giê-xu Christ lịch sử đã được hoà thai một cách lạ lùng, và được Trinh nữ Ma-ri sinh ra. Chúng tôi cũng tin quyết như Tín điều Chalcedon rằng gọi bà là mẹ của Đức Chúa Trời (*theotokos*), theo nghĩa đứa trẻ mà bà sinh ra là Con Đức Chúa Trời hóa thân làm người, là ngôi hai trong Ba Ngôi Đức Chúa Trời, là đúng.⁸

Chúng tôi phủ nhận rằng Đức Chúa Giê-xu Christ đã tiếp nhận thần tính từ Ma-ri, cũng phủ nhận rằng sự vô tội của Ngài ra từ bà.

Điều 9

Chúng tôi xác tín rằng Đức Chúa Giê-xu Christ là A-đam cuối cùng đã hoàn thành sứ mạng được giao trong mọi phương diện mà A-đam đầu tiên đã thất bại, rằng Đức Chúa Giê-xu Christ là đầu của dân Ngài, tức là thân thể của Đấng Christ.⁹

Chúng tôi phủ nhận rằng Đức Chúa Giê-xu Christ đã mặc lấy bản chất sa ngã của loài người hoặc thừa hưởng nguyên tội.

---

⁸ Đến tháng thứ sáu, Đức Chúa Trời sai thiên sứ Gáp-ri-ên đến thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê, tới cùng một người nữ đồng trinh tên là Ma-ri, đã hứa gả cho một người nam tên là Giô-sép, về dòng vua Đa-vít. (Lu-ca 1:26–27). Xem Ma-thi-ơ 1:23; 2:11; Lu-ca 1:31, 35, 43; Rô-ma 1:3; Ga-la-ti 4-4.

⁹ Cho nên, như bởi một người mà tội lỗi vào trong thế gian, lại bởi tội lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy, vì mọi người đều phạm tội. . . Vì, trước khi chưa có luật pháp, tội lỗi đã có trong thế gian, song chưa có luật pháp, thì cũng không kể là tội lỗi. Nhưng từ A-đam cho đến Môi-se, sự chết đã cai trị cả đến những kẻ chẳng phạm tội giống như tội của A-đam, là người làm hình bóng của Đấng phải đến. Song tội lỗi chẳng phải như sự ban cho của ân điển. Vì nếu bởi tội lỗi của chỉ một người mà mọi kẻ khác đều phải chết, thì huống chi ơn của Đức Chúa Trời và sự ban cho trong ơn Ngài tỏ ra bởi một người là Đức Chúa Jê-sus Christ, chan chứa cho hết thảy mọi người khác là dường nào! Lại sự ban cho này chẳng phải như việc xây đến bởi một người phạm tội đâu: Sự phán xét bởi chỉ một tội mà làm nên đoán phạt; nhưng sự ban cho của ân điển thì sau nhiều tội rồi, dẫn đến sự xưng công bình. Và, nếu bởi tội một người mà sự chết đã cai trị bởi một người ấy, thì huống chi những kẻ nhận ân điển và sự ban cho của sự công bình cách dư dật, dẫn đến sự xưng công bình Đức Chúa Jê-sus Christ mà cai trị trong sự sống là dường nào! Vậy, như bởi chỉ một tội mà sự đoán phạt rải khắp hết thảy mọi người thế nào, thì bởi chỉ một việc công bình mà sự xưng công bình, là sự ban sự sống, cũng rải khắp cho mọi người thế ấy. Vì, như bởi sự không vâng phục của một người mà mọi người khác đều thành ra kẻ có tội, thì cũng một lẽ ấy, bởi sự vâng phục của một người mà mọi người khác sẽ đều thành ra công bình. Và, luật pháp đến để gia thêm tội lỗi, nhưng tại đó tội lỗi gia thêm, thì ân điển lại càng thêm dư dật, hầu cho tội lỗi cai trị trong sự chết, và ân điển cũng cai trị bởi sự công bình, dẫn đến sự sống đời đời bởi Đức Chúa Jê-sus Christ, Chúa chúng ta (Rô-ma 5:12-21). Xem thêm 1 Cô-rinh-tô 15:22, 45–49; Ê-phê-sô 2:14–16; 5:23; Cô-lô-se 1:18.

Điều 10

Chúng tôi xác tín sự đầu phục chủ động và bị động của Đức Chúa Giê-xu Christ, rằng qua cuộc đời toàn hảo của Ngài, Ngài đã làm ứng nghiệm hoàn toàn những đòi hỏi công bình của luật pháp thay cho chúng ta, rằng Ngài đã chịu hình phạt thay cho tội lỗi của chúng ta qua sự chết của Ngài trên thập tự giá.¹⁰

Chúng tôi phủ nhận rằng Đức Chúa Giê-xu Christ đã không làm theo hoặc không làm trọn luật pháp của Đức Chúa Trời vào thời điểm nào đó. Chúng tôi phủ nhận Ngài phá bỏ luật đạo đức.

Điều 11

Chúng tôi xác tín rằng trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-xu Christ đã phó chính mình Ngài làm giá chuộc tội lỗi thay cho dân Ngài, làm nguôi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời và làm thỏa mãn công lý của Đức Chúa Trời, Ngài đã đắc thắng tội lỗi, sự chết và Sa-tan.¹¹

Chúng tôi phủ nhận rằng sự chết của Đức Chúa Giê-xu Christ là giá chuộc mà Ngài trả cho Sa-tan. Chúng tôi phủ nhận rằng sự chết của Đức Chúa Giê-xu Christ chỉ là một tấm gương, chỉ là sự đắc thắng Sa-tan, hoặc chỉ là một biểu hiện cho quyền thống trị đạo đức của Đức Chúa Trời.

¹⁰ Vì, như bởi sự không vâng phục của một người mà mọi người khác đều thành ra kẻ có tội, thì cũng một lẽ ấy, bởi sự vâng phục của một người mà mọi người khác sẽ đều thành ra công bình (Rô-ma 5:19). Xem thêm Ma-thi-ơ 3:15; Giăng 8:29; 2 Cô-rinh-tô 5:21; Phi-líp 2:8; Hê-bơ-rơ 5:8.

¹¹ Đấng Đức Chúa Trời đã lập làm của lễ chuộc tội, bởi đức tin trong huyết Đấng ấy. Ngài đã bày tỏ sự công bình mình như vậy, vì đã bỏ qua các tội phạm trước kia, trong buổi Ngài nhậm nhục; tức là Ngài đã tỏ sự công bình Ngài trong thời hiện tại, tỏ ra mình là công bình và xưng công bình kẻ nào tin đến Đức Chúa Jê-sus (Rô-ma 3,25-26). Xem thêm Ê-sai 53; Rô-ma 5:6, 8, 15; 6:10; 7:4; 8:34; 14:9, 15; 1 Cô-rinh-tô 15:3; Ê-phê-sô 5:2; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:5-10; 2 Ti-mô-thê 2:11; Hê-bơ-rơ 2:14, 17; 9:14-15; 10:14; 1 Phi-e-rơ 2:24; 3:18; 1 Giăng 2:2; 3:8; 4:10.

- Điều 12 Chúng tôi xác tín giáo lý về sự quy kế kép, tức là tội lỗi của chúng ta được quy cho Đức Chúa Giê-xu Christ và sự công bình của Ngài được quy cho chúng ta bởi đức tin.¹²
- Chúng tôi phủ nhận việc tội lỗi sẽ được bỏ qua mà không phải chịu phán xét. Chúng tôi phủ nhận rằng sự đầu phục chủ động của Đức Chúa Giê-xu Christ không được quy cho chúng ta.
- Điều 13 Chúng tôi xác tín rằng vào ngày thứ ba, Đức Chúa Giê-xu Christ đã từ kẻ chết sống lại và nhiều người đã thấy Ngài bằng xương bằng thịt.¹³
- Chúng tôi phủ nhận rằng Đức Chúa Giê-xu Christ chỉ có vẻ như đã chết, rằng chỉ có linh hồn của Ngài là còn sống, rằng sự sống lại của Ngài chỉ diễn ra trong lòng của những môn đồ theo Ngài mà thôi.
- Điều 14 Chúng tôi xác tín rằng khi Ngài được tôn lên rất cao, Đức Chúa Giê-xu Christ là trái đầu mùa của sự phục sinh, Ngài đã đắc thắng cả tội lỗi lẫn sự chết, và trong sự hiệp nhất với Ngài, chúng ta cũng sẽ được sống lại.¹⁴
- Chúng tôi phủ nhận rằng thân thể phục sinh vinh hiển của Đức Chúa Giê-xu Christ là một thân thể hoàn toàn khác với thân thể được chôn trong mộ. Chúng tôi phủ nhận rằng sự sống lại của chúng ta chỉ là phục sinh phần linh hồn mà không phải thân thể.

¹² Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời (2 Cô-rinh-tô 5:21). Xem thêm Ma-thi-ơ 5:20; Rô-ma 3:21-22; 4:11; 5:18; 1 Cô-rinh-tô 1:30; 2 Cô-rinh-tô 9:9; Ê-phê-sô 6:14; Phi-líp 1:11; 3:9; Hê-bơ-rơ 12-23.

¹³ Và, trước hết tôi đã dạy dỗ anh em điều mà chính tôi đã nhận lãnh, ấy là Đấng Christ chịu chết vì tội chúng ta theo lời Kinh thánh; Ngài đã bị chôn, đến ngày thứ ba, Ngài sống lại, theo lời Kinh thánh; và Ngài đã hiện ra cho Sê-pha, sau lại hiện ra cho mười hai sứ đồ (1 Cô-rinh-tô 15:3-5). Xem thêm Ê-sai 53; Ma-thi-ơ 16:21; 26:32; 28:1-10; Giăng 21:14; Công Vụ 1:9-11; 2:25, 32; 3:15, 26; 4:10; 5:30; 10:40; Rô-ma 4:24-25; 6:9-10; Ê-phê-sô 4:8-10.

¹⁴ Nhưng bây giờ, Đấng Christ đã từ kẻ chết sống lại, Ngài là trái đầu mùa của những kẻ ngủ. Hỡi sự chết, sự thắng của mày ở đâu? Hỡi sự chết, cái noc của mày ở đâu?" (1 Cô-rinh-tô 15:20, 55). Xem thêm Rô-ma 5:10; 6:4, 8, 11; 10:9; 1 Cô-rinh-tô 15:23; 2 Cô-rinh-tô 1:9; 4:10-11; Ê-phê-sô 2:6; Cô-lô-se 2:12; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:13; Hê-bơ-rơ 2:9, 14; 1 Giăng 3:14; Khải Huyền 14:4; 20:14.

- Điều 15   Chúng tôi xác tín rằng Đức Chúa Giê-xu Christ đã thăng thiên trở lại ngai trên trời, ngồi bên hữu của Đức Chúa Cha, Ngài là vị Vua đang cai trị và Ngài sẽ trở lại cách hiển lộ bằng quyền phép và vinh hiển.¹⁵
- Chúng tôi phủ nhận rằng Đức Chúa Giê-xu Christ nhằm lần về thời điểm tái lâm của Ngài.
- Điều 16   Chúng tôi xác tín rằng Đức Chúa Giê-xu Christ đã tuôn đổ Thánh Linh của Ngài vào ngày Lễ ngũ tuần, Ngài đang cai trị muôn vật, cầu thay cho dân sự của Ngài và xây dựng Hội thánh Ngài, trong đó một mình Ngài là đầu.¹⁶
- Chúng tôi phủ nhận rằng Đức Chúa Giê-xu Christ đã chỉ định giám mục ở thành Rô-ma làm giáo hoàng hoặc bất kỳ người nào khác ngoài Đức Chúa Giê-xu Christ là đầu của Hội thánh.

---

¹⁵ Vậy, những người nhóm tại đó thưa cùng Ngài rằng: Lạy Chúa, có phải trong lúc này Chúa sẽ lập lại nước Y-sơ-ra-ên chăng? Ngài đáp rằng: Kỳ hạn và ngày giờ mà Cha đã tự quyền định lấy, ấy là việc các ngươi chẳng nên biết. Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các ngươi, thì các ngươi sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất. Ngài phán bấy nhiêu lời rồi, thì được cất lên trong lúc các người đó nhìn xem Ngài, có một đám mây tiếp Ngài khuất đi, không thấy nữa. Các người đó đương ngó chăm trên trời trong lúc Ngài ngự lên, xây có hai người nam mặc áo trắng hiện đến trước mặt, và nói rằng: Hỡi người Ga-li-lê, sao các ngươi đứng ngóng lên trời làm chi? Jêsus này đã được cất lên trời khỏi giữa các ngươi, cũng sẽ trở lại như cách các ngươi đã thấy Ngài lên trời vậy” (Công Vụ 1:6–11). Xem thêm Lu-ca 24:50–53; Công Vụ 1:22; 2:33–35; Ê-phê-sô 4:8–10; 1 Ti-mô-thê 3:16.

¹⁶ Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh (Ê-phê-sô 1:22). Xem thêm Công Vụ 2:33; 1 Cô-rinh-tô 11:3–5; Ê-phê-sô 4:15; 5:23; Cô-lô-se 1:18.

Điều 17

Chúng tôi xác tín rằng Đức Chúa Giê-xu Christ sẽ trở lại trong vinh hiển để xét đoán muôn dân và cuối cùng sẽ đánh bại mọi kẻ thù của Ngài, tiêu diệt sự chết và mở ra trời mới đất mới mà Ngài sẽ cai trị bằng sự công bình.¹⁷

Chúng tôi phủ nhận sự tái lâm cuối cùng của Đức Chúa Giê-xu Christ đã diễn ra vào năm 70 sau Công Nguyên hay sự tái lâm của Ngài và các sự kiện liên quan chỉ là biểu tượng.

Điều 18

Chúng tôi xác tín rằng người nào tin danh của Đức Chúa Giê-xu Christ đều sẽ được vào nước đời đời của Ngài, nhưng ai không tin Ngài sẽ sống để chịu hình phạt đời đời trong địa ngục.¹⁸

Chúng tôi phủ nhận rằng mọi người đều sẽ được cứu rỗi. Chúng tôi phủ nhận người chết không có đức tin nơi Đức Chúa Giê-xu Christ sẽ bị tiêu diệt.

---

¹⁷ Lại Ngài đã biểu chúng ta khá giảng dạy cho dân chúng, và chúng quyết chính Ngài là Đấng Đức Chúa Trời đã lập lên để đoán xét kẻ sống và kẻ chết. (Công Vụ 10:42). Xem thêm Giăng 12:48; 14:3; Công Vụ 7:7; 17:31; 2 Ti-mô-thê. 4:1, 8.

¹⁸ Con người sẽ sai các thiên sứ Ngài thấu mọi gương xấu và những kẻ làm ác khỏi nước Ngài, và quăng những người đó vào lò lửa, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng. Khi ấy, những người công bình sẽ chói rạng như mặt trời trong nước của Cha mình. Ai có tai, hãy nghe! Ai có tai, hãy nghe! (Ma-thi-ơ 13:41-43). Xem thêm Ê-sai 25:6-9; 65:17-25; 66:21-23; Đa-ni-ên 7:13-14; Ma-thi-ơ 5:29-30; 10:28; 18:8-9; Mác 9:42-49; Lu-ca 1:33; 12:5; Giăng 18:36; Cô-lô-se 1:13-14; 2 Tê-sa-lô-ni-ca. 1:5-10; 2 Ti-mô-thê 4:1, 18; Hê-bơ-rơ 12:28; 2 Phi-e-rơ 1:11; 2:4; Khải Huyền 20:15.

Điều 19

Chúng tôi xác tín rằng tất cả những người được chọn trong Đức Chúa Giê-xu Christ từ trước khi sáng thế và những người được hiệp nhất với Ngài bởi đức tin đều sẽ được thông công với Ngài và với nhau. Chúng tôi tin rằng trong Đức Chúa Giê-xu Christ, chúng ta được hưởng mọi thứ phước thiêng liêng, bao gồm việc được xưng công chính, được nhận làm con nuôi, được nên thánh và được làm cho vinh hiển.¹⁹

Chúng tôi phủ nhận rằng Đức Chúa Giê-xu Christ và công tác cứu rỗi linh hồn của Ngài tách biệt với nhau. Chúng tôi phủ nhận rằng chúng ta có thể tiếp nhận công tác cứu rỗi của Đức Chúa Giê-xu Christ mà không cần đến chính Đức Chúa Giê-xu Christ. Chúng tôi phủ nhận rằng chúng ta có thể hiệp nhất với Đức Chúa Giê-xu Christ mà không cần hiệp nhất với thân thể của Ngài là Hội thánh.

Điều 20

Chúng tôi xác tín giáo lý xưng công chính chỉ bởi đức tin, tức là Đức Chúa Trời tuyên bố chúng ta là công chính duy bởi ân điển của Ngài, duy bởi đức tin của chúng ta nơi con người và công tác của một mình Đức Chúa Giê-xu Christ, không phải bởi việc làm hoặc công trạng riêng của chúng ta. Chúng tôi tin rằng phủ nhận giáo lý xưng công chính chỉ bởi đức tin là phủ nhận Phúc Âm.²⁰

Chúng tôi phủ nhận rằng chúng ta được xưng công chính dựa vào bất kỳ sự truyền ân điển nào đó vào trong chúng ta. Chúng tôi phủ nhận rằng chúng ta được xưng công chính chỉ khi vốn đã công chính. Chúng tôi phủ nhận rằng sự xưng công chính bây giờ hoặc mãi mãi dựa vào sự trung tín của chúng ta.

¹⁹ Vì chung chúng ta hoặc người Giu-đa, hoặc người Gờ-réc, hoặc tôi mọi, hoặc tự chủ, đều đã chịu phép báp-têm chung một Thánh Linh để hiệp làm một thân; và chúng ta đều đã chịu uống chung một Thánh Linh nữa. (1 Cô-rinh-tô 12:13). Xem thêm Giăng 14:20; 15:4-6; Rô-ma 6:1-11; 8:1-2; 12:3-5; 1 Cô-rinh-tô 1:30-31; 6:15-20; 10:16-17; 12:27; 2 Cô-rinh-tô 5:17-21; Ga-la-ti 3:25-29; Ê-phê-sô 1:3-10, 22-23; 2:1-6; 3:6; 4:15-16; 5:23, 30; Cô-lô-se 1:18; 2:18-19.

²⁰ Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin, thì được hòa thuận với Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta (Rô-ma 5:1). Xem thêm Lu-ca 18:14; Rô-ma 3:24; 4:5; 5:10; 8:30; 10:4, 10; 1 Cô-rinh-tô 6:11; 2 Cô-rinh-tô 5:19, 21; Ga-la-ti 2:16-17; 3:11, 24; 5:4; Ê-phê-sô 1:7; Tít 3:5, 7.

Chúng tôi xác tín giáo lý nên thánh, rằng Đức Chúa Trời, bởi quyền phép của Đức Thánh Linh, nhờ công tác của Đức Chúa Giê-xu Christ, giải cứu chúng ta khỏi quyền cai trị của tội lỗi, biệt riêng chúng ta và khiến chúng ta nên thánh bằng cách biến hóa chúng ta ngày càng trở nên giống với hình ảnh của Con Ngài. Chúng tôi xác tín rằng sự nên thánh là công tác của ân điển Đức Chúa Trời và không thể tách rời khỏi sự xưng công chính, mặc dù sự nên thánh khác với sự xưng công chính. Chúng tôi xác tín rằng trong công tác nên thánh đầy thiêng liêng này, chúng ta không chỉ thụ động mà có trách nhiệm vận dụng những phương tiện của ân điển đã được chỉ định để liên tục chết đối với tội lỗi và sống vâng phục Chúa.²¹

Chúng tôi phủ nhận rằng một người được xưng công chính mà không cần lập tức hiệp nhất với Đức Chúa Giê-xu Christ trong sự nên thánh. Chúng tôi phủ nhận rằng các việc lành của chúng ta, dù được Đức Chúa Trời chấp nhận qua Đức Chúa Giê-xu Christ, giúp chúng ta được sự công chính. Chúng tôi phủ nhận rằng trong đời này, cuộc chiến của chúng ta với tội lỗi sẽ chấm dứt, mặc dù tội lỗi không có quyền cai trị trên chúng ta nữa.

---

²¹ Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời, trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, dựng làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời (Ê-phê-sô 1:3-4). Xem thêm Giăng 17:17; Công Vụ 20:32; Rô-ma 6:5-6, 14; 8:13; 1 Cô-rinh-tô 6:11; 2 Cô-rinh-tô 7:1; Ga-la-ti 5:24; Ê-phê-sô 3:16-19; 4:23-24; Phi-líp 3:10; Cô-lô-se 1:10-11; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:13; Hê-bơ-ro 12:14.

Điều 22

Chúng tôi xác tín rằng Đức Chúa Giê-xu Christ là Đấng Trung Bảo duy nhất giữa Đức Chúa Trời và những người thuộc về Ngài. Chúng tôi xác tín vai trò trung bảo là Tiên tri, Thầy tế lễ và Vua của Đức Chúa Giê-xu Christ khi Ngài còn nhập thể lần lúc Ngài được tôn lên rất cao. Chúng tôi xác tín rằng Ngài đã được Đức Thánh Linh xức dầu để thực hiện chức vụ trung bảo mà Đức Chúa Cha đã kêu gọi Ngài.²²

Chúng tôi phủ nhận rằng Đức Chúa Trời đã có hoặc sẽ có một sự nhập thể nào khác hoặc đang có hoặc sẽ có một đấng trung bảo nào khác để thực hiện công tác cứu rỗi, ngoài Đức Chúa Giê-xu Christ. Chúng tôi phủ nhận sự cứu rỗi ngoài Đức Chúa Giê-xu Christ.

Điều 23

Chúng tôi xác tín rằng với tư cách là Tiên tri tối cao của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giê-xu Christ là chủ thể và khách thể của lời tiên tri. Chúng tôi tin rằng Đức Chúa Giê-xu Christ đã mặc khải và công bố ý muốn của Đức Chúa Trời, nói tiên tri về các sự kiện trong tương lai và chính Ngài là Đấng làm ứng nghiệm lời hứa của Đức Chúa Trời.²³

Chúng tôi phủ nhận rằng Đức Chúa Giê-xu Christ đã từng phát ra một lời tiên tri sai lầm hoặc một lời nói dối hoặc Ngài đã hoặc sẽ không làm ứng nghiệm tất cả lời tiên tri về Ngài.

²² Vi chỉ có một Đức Chúa Trời, và chỉ có một Đấng Trung bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, tức là Đức Chúa Jê-sus Christ, là người (1 Ti-mô-thê 2:5). Xem thêm Gióp 33:23-28; Lu-ca 1:33; Giăng 1:1-14; 14:6; Công Vụ 3:22; Cô-lô-se 1:15; Hê-bơ-rơ 1:1-4; 5:5-6; 9:15; 12:24.

²³ Hỡi anh em, bây giờ ta biết anh em và các quan của anh em, vì lòng ngu đốt nên đã làm điều đó. Nhưng Đức Chúa Trời đã dùng cách đó mà làm cho ứng nghiệm lời Ngài phán tiên tri bởi miệng các đấng tiên tri rằng Đấng Christ của Ngài phải chịu đau đớn. Vậy, các người hãy ăn năn và trở lại, đừng cho tội lỗi mình được xóa đi, hầu cho kỳ thơ thái đến từ Chúa, và Chúa sai Đấng Christ đã định cho các người, tức là Jê-sus, mà trời phải rước về cho đến kỳ muốn vật đổi mới, là kỳ mà Đức Chúa Trời thuở xưa đã phán trước bởi miệng các thánh tiên tri. Môi-se có nói rằng: Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ đẩy lên trong anh em các người một Đấng tiên tri như ta; các người phải nghe theo mọi điều Ngài sẽ phán dặn" (Công Vụ 3:17-22). Xem thêm Ma-thi-ơ 20:17; 24:3; 26:31, 34, 64; Mác 1:14-15; Lu-ca 4:18-19, 21; Giăng 13:36; 21:22; 1 Cô-rinh-tô 1:20; Hê-bơ-rơ 1:2; Khải Huyền 19:10.

Điều 24

Chúng tôi xác tín rằng Đức Chúa Giê-xu Christ là Thầy tế lễ thượng phẩm vĩ đại của chúng ta, theo ban Mên-chi-xê-đéc, đã dâng chính mình làm của lễ toàn hảo thay cho chúng ta và tiếp tục cầu thay cho chúng ta trước mặt Cha trên trời. Chúng tôi xác tín rằng Đức Chúa Giê-xu Christ là chủ thể và khách thể của sự hy sinh chuộc tội.²⁴

Chúng tôi phủ nhận rằng Đức Chúa Giê-xu Christ, Đấng đến từ chi phái Giu-đa chứ không phải chi phái Lê-vi, không đủ tiêu chuẩn để làm thầy tế lễ của chúng ta. Chúng tôi phủ nhận rằng Ngài vẫn còn dâng mình làm của lễ hy sinh trong lễ Mi-xa với tư cách là vật tế lễ và thầy tế lễ, ngay cả theo cách không có sự đổ huyết. Chúng tôi phủ nhận rằng Ngài chỉ trở thành Thầy tế lễ ở trên trời chứ không phải là Thầy tế lễ ở dưới đất.

Điều 25

Chúng tôi xác tín rằng Đức Chúa Giê-xu Christ là Vua cai trị trên hết thấy quyền thế siêu nhiên và trần thế, bây giờ và mãi mãi.

Chúng tôi phủ nhận rằng vương quốc của Đức Chúa Giê-xu Christ chỉ là vương quốc chính trị của thế giới này. Chúng tôi phủ nhận rằng các bậc cầm quyền ở dưới đất không phải chịu trách nhiệm trước mặt Ngài.²⁵

---

²⁴ Và Đấng Christ chẳng phải vào nơi thánh bởi tay người làm ra, theo kiểu mẫu nơi thánh thật, bèn là vào chính trong trời, để bây giờ vì chúng ta hiện ra trước mặt Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải là dâng chính mình Ngài nhiều lần, như thầy tế lễ thượng phẩm mỗi năm vào trong nơi rất thánh mà dâng huyết không phải là huyết mình; bằng chẳng vậy, thì từ buổi sáng thế đến nay, Ngài đã phải chịu khổ nhiều lần rồi. Nhưng hiện nay đến cuối cùng các thời đại, Ngài đã hiện ra chỉ một lần, dâng mình làm tế lễ để cất tội lỗi đi. Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán xét, cũng vậy, Đấng Christ đã dâng mình chỉ một lần để cất tội lỗi của nhiều người; Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cất tội đi nữa, nhưng để ban sự cứu rỗi cho kẻ chờ đợi Ngài (Hê-bơ-rơ 9:24-28). Xem thêm Giăng 1:36; 19:28-30; Công Vụ 8:32; 1 Cô-rinh-tô 5:7; Hê-bơ-rơ 2:17-18; 4:14-16; 7:25; 10:12, 26; 1 Phi-e-rơ 1:19; Khải Huyền 5:6, 8, 12-13; 6:1, 16; 7:9-10, 14, 17; 8:1; 12:11; 13:8; 15:3.

²⁵ Vì Ngài phải cầm quyền cho đến chừng đặt những kẻ thù nghịch dưới chân mình (1 Cô-rinh-tô 15:25). Xem thêm Thi Thiên 110; Ma-thi-ơ 28:18-20; Lu-ca 1:32; 2:11; Công Vụ 2:25, 29, 34; 4:25; 13:22, 34, 36; 15:16; Rô-ma 1:3; 2 Ti-mô-thê 2:8; Hê-bơ-rơ 4:7; Khải Huyền 3:7; 5:5; 22:16.

Điều 26

Chúng tôi xác tín rằng khi Đức Chúa Giê-xu Christ đắc thắng tất cả kẻ thù của Ngài, thì Ngài sẽ giao lại vương quốc của Ngài cho Cha. Chúng tôi xác tín rằng trong trời mới và đất mới, Đức Chúa Trời sẽ ở với con dân Ngài, và người nào tin Chúa sẽ thấy Đức Chúa Giê-xu Christ mặt đối mặt, sẽ được trở nên giống như Ngài và sẽ vui hưởng Ngài mãi mãi.

Chúng tôi phủ nhận có bất kỳ một hy vọng nào hoặc một danh nào hoặc con đường nào khác để loài người được cứu rỗi, ngoài Đức Chúa Giê-xu Christ.²⁶

---

²⁶ Kế đó, cuối cùng sẽ đến, là lúc Ngài sẽ giao nước lại cho Đức Chúa Trời là Cha, sau khi Ngài đã phá diệt mọi đế quốc, mọi quyền cai trị, và mọi thế lực; vì Ngài phải cầm quyền cho đến chừng đặt những kẻ thù nghịch dưới chân mình. Kẻ thù bị hủy diệt sau cùng, tức là sự chết. Và, Đức Chúa Trời đã để muôn vật dưới chân Ngài; mà đã nói rằng muôn vật phục Ngài, thì chắc phải trừ ra Đấng làm cho muôn vật phục Ngài. Khi muôn vật đã phục Ngài, thì bây giờ chính mình Con sẽ phục Đấng đã làm cho muôn vật phục mình, hầu cho Đức Chúa Trời làm muôn sự trong muôn sự (1 Cô-rinh-tô 15:24-28). Xem Ê-sai 65:17; 66:22; Phi-líp 2:9-11; 2 Phi-e-rơ 3:13; 1 Giăng 3:2-3; Khải Huyền 21:1-5; 22:1-5.

Bài Luận Giải Thích

*Với
các Gợi ý
Hữu ích*

Một ngày nào đó, cả trái đất sẽ vang lên một lời tuyên xưng duy nhất: “Đức Chúa Giê-xu Christ là Chúa” (Phi 2:11). Câu nói ngắn gọn này giàu ý nghĩa. Khi nói Chúa Giê-xu là *Đấng Christ*, tức là nói Ngài là “Đấng chịu xức dầu”. Nó đồng nghĩa với việc nói rằng Ngài là Đấng Mê-si được trông đợi từ lâu.

Khi nói Đức Chúa Giê-xu Christ là *Chúa* tức là nói rằng Ngài thực sự là Đức Chúa Trời chân thật. Sự hóa thân nhập thể là một điều kỳ diệu, một bí ẩn đáng kinh ngạc. Đức Chúa Trời trở nên xác thịt. Ngay cả khi gọi Ngài là *Giê-xu* tức là nói Ngài là Đấng Cứu Thế duy nhất. Chúa đã đến thế gian với sứ mạng giải cứu dân sự của Ngài ra khỏi tội lỗi của họ (Mat 1:21).

“Đức Chúa Giê-xu Christ là Chúa” là một tín điều – một tuyên bố ngắn gọn về niềm tin. Từ *tín điều* trong tiếng Anh bắt nguồn từ từ *credo* trong tiếng Latin, có nghĩa là “Tôi tin”. Tín điều ngắn gọn này tuyên bố những điều chúng ta tin về Đấng Christ. Có người cho rằng 1 Ti-mô-thê 3:16 cũng có thể là một tín điều. Có hai lý do chỉ ra điều này. Thứ nhất, sứ đồ Phao-lô sử dụng cụm từ: “phải công nhận rằng”. Thứ hai, những cụm từ trong câu Kinh Thánh này có vần điệu và được diễn đạt đầy chất thơ. Những cụm từ này tạo thành một bản tóm tắt súc tích về Đấng Christ nhập thể:

Đấng đã được tỏ ra trong xác thịt,
thì đã được Đức Thánh Linh xưng là công bình,
được thiên sứ trông thấy,
được giảng ra cho dân ngoại,
được thiên hạ tin cậy,
được cất lên trong sự vinh hiển. (1 Ti-mô-thê 3:16)

Kiểu mẫu này của Kinh Thánh rất quan trọng. Khi Hội thánh đầu tiên tổ chức các giáo hội nghị và tạo ra những bản tín điều, họ không tạo ra một phương cách tuyên xưng đức tin mới. Họ đang tiếp nối một truyền thống đã được thiết lập trong Kinh Thánh.

Khi có những thách thức xuất hiện, Hội thánh đầu tiên đã đưa

ra lập trường. Hơn nữa, nhiều người nghĩ rằng các đòi hỏi về mặt nghi lễ hoặc những ước muốn thờ phượng cách thuần túy cũng thúc đẩy Hội thánh bắt đầu viết ra những bản tín điều. Điều này đặc biệt đúng khi nói đến giáo lý về Đấng Christ. Lẽ thật cốt yếu về con người và công tác của Chúa Giê-xu này đã trở thành dấu ấn quyết định của Cơ Đốc giáo trải qua nhiều thế kỷ.

Bản thân các trước giả Tân Ước đã đấu tranh với những ý tưởng sai trật liên quan đến danh tính và công tác của Đấng Christ. Trong những thế kỷ đầu tiên của Hội thánh, nhiều nhóm khác nhau đã không công nhận nhân tính thật của Đấng Christ. Một nhóm, những người theo thuyết hiện hình, tuyên bố rằng Chúa Giê-xu chỉ “hiện hình” để làm người. Còn các dị giáo khác, chẳng hạn như thuyết Arius, không thừa nhận thần tính thực sự của Đấng Christ. Những dị giáo này tuyên bố rằng Ngài kém hơn Đức Chúa Cha. Các nhóm sau này đã sai lầm khi cho rằng làm thế nào hai bản chất, nhân tính thật và thần tính thật của Đấng Christ, có thể hiệp nhất trong một thân vị của Ngài. Hội thánh đầu tiên đã phản bác lại những phủ nhận và sai lầm này bằng cách triệu tập các giáo hội nghị và viết ra các bản tín điều tóm tắt sự dạy dỗ của Kinh Thánh về những lẽ thật trọng tâm của đức tin Cơ Đốc. Những tín điều này là một di sản phong phú, được lưu truyền từ đời này sang đời kia. Vì thế ngày nay, chúng ta có các nguồn tư liệu về Tín điều Các sứ đồ, Tín điều Nicene và Tín điều Chalcedon. Các tín điều này là ranh giới, vạch ra những giới hạn giữa tính chính thống và dị giáo.

Các tín điều này đã trở thành lá chắn thép cho Hội thánh và, bởi bàn tay nhân từ và tế nhị của Đức Chúa Trời, đã dìu dắt Cơ Đốc nhân rao giảng Tin Lành một cách trung thành. Ngày nay, những tín điều này vẫn được trích dẫn lại như một bằng chứng về giá trị lâu bền của chúng. Chúng nhắc nhở chúng ta rằng Đấng Christ là trọng tâm thần học của chúng ta và là trọng tâm trong sự thờ phượng của chúng ta. Các tín điều này kêu gọi Hội thánh “vì đạo mà tranh chiến, là đạo đã truyền cho các thánh một lần đủ rồi” (Giu-đe 1:3).

Tuy nhiên, những tín điều này chỉ gợi ý về công tác của Đấng Christ. Chúng không hoàn toàn trình bày Phúc Âm. Một sự chia rẽ thực sự trong Hội thánh hữu hình đã xảy ra vào thời kỳ Cải Chánh. Công tác của Đấng Christ là vấn đề then chốt. Cụ thể hơn nữa, cuộc tranh luận về giáo lý được xưng công chính chỉ bởi đức tin là vấn đề tranh cãi chủ yếu đã châm ngòi cho cuộc Cải Chánh. Lúc bấy giờ Hội thánh bị chia rẽ theo dòng Tin Lành và Công giáo La Mã. Tin Lành công nhận giáo lý được xưng công chính chỉ bởi đức tin (*sola fide*), trong khi Công giáo La Mã, theo các nghị định của Công đồng Trent, từ chối giáo lý được xưng công chính chỉ bởi đức tin, thay vào đó họ vẫn chọn xem sự xưng công chính là kết quả từ sự kết hợp giữa đức tin và việc làm. Cuộc Cải Chánh cũng phơi bày một vấn đề khác, đó là vai trò làm đầu tối cao và duy nhất của Đức Chúa Giê-xu Christ trên Hội thánh của Ngài và, thực tế là, trên muôn vật.

Tóm lại, các tín điều mang tính thống nhất giáo hội của Hội thánh đầu tiên và những điểm nhấn của cuộc Cải Chánh vạch ra những hướng dẫn cho Hội thánh để rao truyền một Phúc Âm trung thành với Kinh Thánh. Các bài tín điều cũng như những bài tuyên xưng và giáo lý của cuộc Cải Chánh khác nhau cung ứng các bản tóm tắt về đức tin và mang lại sự rõ ràng cho đức tin và Phúc Âm.

Ngôi Lờ Trở Nên Xác Thịt: Bản Tuyên Xưng về Đấng Christ của Ligonier khiêm cung nỗ lực để cung ứng cho Hội thánh của thế hệ này – và nhiều thế hệ mai sau, bởi ơn của Đức Chúa Trời – một tuyên bố ngắn gọn về thân vị và công tác của Đấng Christ được rút ra từ sự phong phú trong quá khứ, từ cả các bản tín điều thống nhất hội thánh lẫn thần học Cải Chánh. Có lẽ bản tuyên xưng này, và hai mươi sáu điều đi kèm nói về những xác tín và những lời phủ nhận, có thể trở thành chất xúc tác cho sự bàn luận và suy gẫm thêm về những vấn đề quan trọng của Cơ Đốc học. Có lẽ bản thân tín điều này có thể cho thấy tính hữu ích của nó đối với Hội thánh. Mọi nỗ lực để hình thành nên bản

tuyên xưng này đều mang lại lợi ích cho cộng đồng. Chúng tôi muốn hễ ai bắt gặp bản tín điều này đều sẽ biết rằng “Đức Chúa Giê-xu Christ là Chúa”.

BẢN TUYÊN XUNG ĐỨC TIN

Bản tuyên xưng này gồm sáu đoạn hoặc phần. Đoạn đầu tiên là lời mở đầu với hai động từ chính: tuyên xưng và vui mừng. Đức Chúa Trời đã mặc khải cả chính Ngài và ý muốn của Ngài qua Kinh Thánh. Tuy nhiên, vẫn có “những sự bí mật” chỉ thuộc về một mình Ngài (Phục Truyền 29:29). Chúng ta phải luôn để ý đến những hạn chế của mình trong nghiên cứu thần học. Vì vậy, chúng ta bắt đầu bằng cách tuyên xưng sự *mầu nhiệm và sự lạ lùng* của Phúc Âm. Trọng tâm chính của bản tuyên xưng này là sự nhập thể, mà chúng ta định nghĩa một cách ngắn gọn bằng mấy từ *Đức Chúa Trời trở nên xác thịt*. Thân vị của Đấng Christ ngay lập tức dẫn đến công tác của Ngài, vì vậy chúng ta cùng nhau vui mừng trong công tác cứu rỗi của Đấng Christ.

Đoạn thứ hai nhấn mạnh thần tính thật của Đấng Christ, coi Ngài là đồng đẳng với các thân vị khác trong Ba Ngôi. Đoạn này kết thúc bằng cách trích lại công thức Chalcedon từ Tín điều Chalcedon. Kể từ sự nhập thể, Đấng Christ đã và sẽ luôn có hai bản tính trong một thân vị.

Phần giải nghĩa về sự nhập thể là nội dung của đoạn thứ ba, nhấn mạnh nhân tính thật của Đấng Christ. Chúa đã được sinh ra. Ngài là Em-ma-nu-ên, có nghĩa là “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta” (Mat 1:23). Ở đây chúng ta tuyên xưng sự chết, sự chôn, sự sống lại, sự thăng thiên và sự tái lâm của Ngài. Đây là những dữ kiện lịch sử của sự nhập thể.

Các dữ kiện thần học về sự nhập thể nằm ở đoạn thứ tư, rút ra từ những hiểu biết đã được khôi phục lại từ thời kỳ Cải Chánh. Đối với chúng ta, Chúa Giê-xu đã đầu phục cách hoàn toàn. Ngài đã giữ trọn Luật pháp (vâng phục chủ động) và chịu hình phạt theo luật pháp (vâng phục bị động). Ngài là chiên con không tì

vết, làm của lễ chuộc tội thay cho chúng ta. Ngài đã giải quyết vấn đề cấp bách nhất của cả nhân loại: con thình nộ của Đức Chúa Trời thánh khiết. Đoạn này kết thúc bằng cách tuyên bố giáo lý sự quy kế. Tội lỗi của chúng ta đã được quy cho, hoặc được kể là của Đấng Christ, trong khi sự công chính của Ngài được kể là của chúng ta. Chúng ta được hòa thuận với Đức Chúa Trời duy bởi và chỉ bởi những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta. Chúng ta được mặc lấy sự công chính của Ngài.

Ba chức vụ (*munus triplex*) của Đấng Christ là một kết cấu thần học hữu ích thể hiện cách tóm tắt về công việc của Đấng Christ. Ba chức vụ là tiên tri, thầy tế lễ và vua là những vai trò trung gian riêng biệt trong Cựu Ước. Chúa Giê-xu có cả ba chức vụ này trong thân vị của Ngài và Ngài thi hành tất cả một cách hoàn hảo. Tại đây, chúng ta không chỉ suy gẫm về công tác làm Đấng trung bảo của Đấng Christ trên thập tự giá ở trong quá khứ, mà còn nghĩ về công tác hiện tại của Ngài là Đấng cầu thay ở bên hữu của Đức Chúa Cha.

Đoạn kết luận xác nhận lời tuyên xưng đơn sơ và súc tích rằng: Đức Chúa Giê-xu Christ là Chúa. Tất cả thần học chính thống đều dẫn đến sự ca tụng hoặc thờ phượng. Do đó, bản tuyên xưng này kết thúc bằng động từ quan trọng là ngợi khen. Việc chúng ta thờ phượng Đấng Christ trong hôm nay là sự chuẩn bị cho công tác đòi dòi của chúng ta.

HAI MƯƠI SÁU ĐIỀU XÁC TÍN & PHỦ NHẬN

Các cụm từ ở trong bản tuyên xưng này là cánh cổng dẫn vào một nghiên cứu về Cơ Đốc học, mời gọi khám phá sự phong phú của sự dạy dỗ trong Kinh Thánh về thân vị và công tác của Đấng Christ. Để hướng dẫn chúng ta đi sâu hơn, hai mươi sáu điều xác tín và phủ nhận này đã được thêm vào, mỗi điều có kèm theo các bằng chứng trong Kinh Thánh. Một bản văn chính đầy đủ đã được viết cho từng điều, cùng với những bản văn hỗ trợ khác nữa. Những điều này rất quan trọng. Chúng vạch ra ranh giới cho việc giảng dạy Kinh Thánh về thân vị và công tác của Đấng Christ.

Điều 1 đóng vai trò là lời nói đầu, khẳng định về sự nhập thể.

Điều 2 khẳng định thần tính thật của Đấng Christ, trong khi các điều 3–5 trình bày Đấng Christ có hai bản chất ở trong một thân vị theo Kinh Thánh. Điều 6–9 trình bày nhân tính thật của Đấng Christ. Điều 10–26 chuyển từ thân vị của Đấng Christ sang công tác của Ngài. Những điều này bắt đầu bằng cách khẳng định các giáo lý về sự cứu rỗi và kết thúc bằng những phác họa về ba chức vụ của Đấng Christ.

Những phủ nhận này cực kỳ quan trọng. Trong thời đại khoan dung của chúng ta, thật không hay khi kiên quyết phủ nhận một niềm tin nào đó, nhưng các điều khẳng định và phủ nhận này không phải là một giả định kiêu căng nào đó đâu. Thay vào đó, chúng được đưa ra với hy vọng sẽ giúp Hội thánh ở trong giới hạn an toàn và chân thật với sự dạy dỗ của Kinh Thánh. 2 Giăng 9 tuyên bố rằng: “Hễ ai đi đông dài, chẳng bền lòng theo đạo Đấng Christ, thì người ấy không có Đức Chúa Trời”. Điều này ám chỉ đến việc đi xa hơn sự dạy dỗ của Kinh Thánh về Đấng Christ, hoặc mở rộng ra ngoài những ranh giới quy định của Cơ Đốc học như đã được bày tỏ trong Lời Chúa. Hai mươi sáu điều này mở rộng những điều khác nhau của bản tuyên xưng thế nào, thì bản thân các điều này cũng có thể dẫn đến sự dạy dỗ sâu hơn về Đấng Christ thế ấy.

Có thể vài người hỏi tại sao cần có một bản tuyên xưng mới. Câu hỏi rất hay. Để trả lời, chúng tôi đưa ra ba lý do vì sao cần bản tuyên xưng này. Chúng tôi tin rằng bản tuyên xưng này sẽ giúp cho sự thờ phượng và giảng dạy trong Hội thánh ngày hôm nay bằng cách giải quyết những thách thức xưa và nay. Chúng tôi cũng tin rằng bản tuyên xưng này sẽ giúp cho người nào đang làm công tác rao truyền Phúc Âm có một công cụ để nhận biết ai thực sự là đồng lao trong sự hầu việc Chúa. Cuối cùng, chúng tôi thấy rằng thời kỳ thử thách đối với Hội thánh đang rình rập ở phía chân trời, chúng tôi tin rằng bản tuyên xưng này sẽ nhắc nhở chúng ta về tất cả tinh túy của Phúc Âm – tức là về đẹp, tính cần thiết

và sự cấp bách của Phúc Âm. Hãy cân nhắc từng lý do sau đây:

ĐỂ THỜ PHƯỢNG VÀ GÂY DỰNG

Mục vụ Ligonier khiêm cung đưa ra bản tuyên xưng này cho Hội thánh. Từ những thế kỷ đầu tiên, Cơ Đốc nhân đã sử dụng các bản tín điều trong sự thờ phượng của Hội thánh. Chúng tôi hy vọng rằng bản tuyên xưng này cũng phục vụ với mục đích ấy. Tín điều có thể trở thành công cụ trợ giảng hữu ích để khám phá những chân trời rộng lớn trong sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Chúng tôi cũng hy vọng rằng bản tuyên xưng này và hai mươi sáu điều có thể được dùng trong Hội thánh để hướng dẫn việc khám phá và suy gẫm Kinh Thánh sâu hơn. Các giáo lý về thân vị và công tác của Đấng Christ là cần thiết cho căn tính và sự khỏe mạnh của Hội thánh. Mỗi thế hệ trong Hội thánh cần nghiên cứu và khẳng định lại sự hiểu biết chính thống về thân vị và công tác của Đấng Christ. Chúng tôi tin rằng bản tuyên xưng này sẽ rất hữu ích.

VÌ MỤC ĐÍCH CHUNG TRONG PHÚC ÂM

Ngày càng có nhiều hội thánh, tổ chức và phong trào phi hệ phái trên khắp thế giới – nhiều tổ chức phục vụ cho sự tấn tới của Phúc Âm. Đôi khi rất khó để nhận diện những bạn đồng lao và liên kết lành mạnh. Có lẽ bản tuyên xưng này sẽ giúp xác định ai là anh chị em đồng lao trong Đấng Christ và củng cố những nỗ lực chung cho Phúc Âm.

VÌ THỜI ĐIỂM NHƯ LÚC NÀY

Trong làng đại học Oxford có Tượng đài của Những Người Tuân Đạo để tưởng nhớ sự hy sinh của một số nhà Cải Chánh của nước Anh như Thomas Cranmer, Nicholas Ridley và Hugh Latimer. Tượng đài này nói rằng họ đã phó thân thể của mình để chịu đốt, làm chứng cho các lẽ thật thiêng liêng mà họ đã khẳng định và duy trì, chống lại những sai lầm của hội thánh tại Rô-ma và rất vui mừng vì những lẽ thật ấy không chỉ được ban cho để họ tin vào Đấng Christ, mà còn phải chịu khổ vì có Ngài nữa.

Họ đã tin, khẳng định và duy trì những lẽ thật thiêng liêng của

Phúc Âm về Đức Chúa Giê-xu Christ. Để làm chứng cho những lẽ thật này, họ đã rao giảng, bênh vực và thậm chí chịu khổ. Qua các thế kỷ, nhiều người đã gia nhập cùng các nhà Cải Chánh này. Phần lớn Hội thánh tại thế giới Tây phương hiện đại ngày nay đã được hưởng sự tự do về tín ngưỡng. Điều đó có thể kéo dài bao lâu lại là một câu hỏi. Thế hệ hôm nay hoặc mai sau rất có thể được kêu gọi để chịu khổ vì tin vào Đấng Christ. Thật thiếu khôn ngoan nếu không được trang bị và cũng thiếu khôn ngoan nếu thế hệ tiếp theo cũng không được trang bị.

Thật vậy, những lẽ thật liên quan đến thân vị và công tác của Đấng Christ này xứng đáng để chúng ta tin, khẳng định, duy trì và chịu khổ. Trong Đấng Christ là sự sống.

Đã có lúc trong cuộc đời của Đấng Christ khi tại thế, khi đám đông đều lìa bỏ Ngài, để lại mình Ngài với các môn đồ. Ngài hỏi họ liệu họ cũng bỏ Ngài chăng. Sứ đồ Phi-e-rơ lên tiếng thay cho cả nhóm rằng: “Lạy Chúa, chúng tôi đi theo ai? Chúa có những lời của sự sống đời đời; chúng tôi đã tin, và nhận biết rằng Chúa là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời” (Giăng 6:68-69). Sau này, một trong mười hai người có sự nghi ngờ. Chúa Giê-xu đã bị đóng đinh và bị chôn. Người ta làm chứng về sự sống lại của Ngài, nhưng sứ đồ Tô-ma lại nghi ngờ. Bấy giờ, Đức Chúa Giê-xu hiện ra cùng Tô-ma. Ông đã rờ vào những vết thương của Đấng Christ, những vết thương mà Ngài đã chịu đựng vì tội lỗi của chúng ta. Tô-ma tuyên xưng rằng: “Lạy Chúa tôi và Đức Chúa Trời tôi!” (Giăng 20:28).

Chúng tôi tin như vậy. Nên chúng tôi tuyên xưng.

